

بررسی زیست پالایی ترکیبات آروماتیک نفتی با میکروارگانیسم های خاک در شهر تبریز

خسرو صدیق بیان^{۱*}، مهناز مظاهری اسدی^۲، عباس فرازمنند^۳، علیرضا منادی سفیدان^۴، ناصرعلی اصغرزاد^۵

۱- دانشجوی دکتری میکروبیولوژی، پژوهشکده بیوتکنولوژی، سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران، تهران، ایران

۲- استاد، پژوهشکده بیوتکنولوژی، سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران، تهران، ایران

۳- استادیار، پژوهشکده بیوتکنولوژی، سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران، تهران، ایران

۴- دانشیار، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۵- استاد، گروه علوم خاک، دانشگاه تبریز، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۹/۱۶ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۴/۵/۱۱)

چکیده

خاک های آلوده به ترکیبات نفتی معمولاً دارای گونه های باکتریایی قادر به تجزیه ترکیبات آروماتیک هستند. هیدروکربن های آروماتیک پلی سیکلیک همانند آنتراسن، نفتالین و فنانتین سمی ترین و سرطانزاترین آلاینده ها بوده و آسیب های جدی به محیط زیست و موجودات زنده وارد می کنند. این ترکیبات غالباً توسط صنایع پتروشیمی به خاک ها تخلیه می شوند. روش های بیولوژیکی با بکار گیری میکروارگانیسم های موثر جدا شده از خاک های آلوده نفتی برای پاک سازی این خاک ها ترجیح داده می شود. میکروارگانیسم ها از این هیدروکربن ها بعنوان منبع کربن و انرژی استفاده کرده و نهایتاً تولید آب، CO₂ و مواد بی ضرر می کنند. در این مطالعه، نمونه هایی از خاک های آلوده محوطه پالایشگاه و مجتمع پتروشیمی، ایستگاه های پمپ بنزین و گازهای تعمیر اتومبیل در شهر تبریز برداشته شدند و سوسپانسیون خاک ها در محیط های اختصاصی کشت شده و ۱۰۰ جدایه بدست آمد. از هیدروکربن های آنتراسن، فنانتین و نفتالین به مقدار ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر به محیط مولر هینتون براث افزوده و جمعیت ثابتی از باکتری های فوق بصورت جداگانه اضافه شد و به مدت یک هفته در ۲۸ °C با دور ۱۳۰ در دقیقه در انکوباتور نگهداری شد. میزان تخریب هیدروکربن های مذکور با روش اسپکتروفتومتری تعیین گردید. نهایتاً تعداد زیادی از باکتری های تجزیه کننده هیدروکربن های آروماتیک با قدرت تخریب مختلف بدست آمد، در بین آنها برترتیب ۵۱٪، ۴۷٪ و ۴۱٪ از کل جدایه ها دارای قدرت تجزیه بیولوژیکی بیش از ۳۰٪ از مواد نفتالین، آنتراسن و فنانتین بودند با تکتیر انبوه و مساعد کردن شرایط رشد. میتوان از این جدایه های موثر در پاک سازی خاک های آلوده به هیدروکربن های آروماتیک در مناطق آلوده نفتی استفاده کرد.

کلید واژگان: آلودگی خاک، تجزیه زیستی، سموم آروماتیک، میکروارگانیسم های خاک

۱. مقدمه

هیدروکربن‌های آروماتیک پلی سیکلیک جزء آلاینده‌های محیطی می‌باشند که از منابع مختلف از جمله صنایع نفت و پتروشیمی، داروسازی، رنگ، لاستیک، پلاستیک، فاضلاب‌های صنعتی، خانگی و غیره وارد اکوسیستم‌های آب و خاک می‌شوند و بطور مستقیم و غیرمستقیم به انسان منتقل و عوارض متعددی از جمله سرطان را منجر می‌گردند. از مهمترین آنها می‌توان به نفتالین، آنتراسن، فنانترن، فلورن، کریزن، فلورانتن، پیرن و مشتقات آنها اشاره کرد (Fedorov, 1992). این ترکیبات در محیط، اغلب به صورت مخلوط‌های پیچیده‌ای حضور دارند و به صورت منفرد دیده نمی‌شوند. بصورت خالص معمولاً جامداتی بی‌رنگ تا سفید یا زرد کم‌رنگ بوده و در رنگ‌سازی، ساخت پلاستیک‌ها، آفت‌کش‌ها و آسفالت‌جاده‌ها به کار می‌روند. هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای دسته‌بزرگی از سرطان‌زاهای محیطی هستند که در همه جا به عنوان آلاینده‌های محیطی از جمله آب، هوا و خاک دیده می‌شوند و بواسطه مقاومت‌شان در محیط‌های مختلف برای سلامتی انسان مضر می‌باشند. از آنجایی که این مواد از حوادث طبیعی از قبیل آتش‌سوزی جنگل‌ها، فعالیت‌های آتشفشانی و همچنین در فرایندهای احتراق ناقص سوخت‌های فسیلی، کوره‌های متالوژی و غیره حاصل می‌شوند، لذا به طور گسترده‌ای در محیط پراکنده‌اند. جدا از مقادیر کم حاصل از منابع ژئوشیمیایی و طبیعی، ترکیبات آروماتیک چند حلقه‌ای عموماً از منابع انسانی حاصل می‌شوند. دودکش‌های صنعتی، اگزوز اتومبیل

ها، زباله‌سوزها و وسایل گرم‌کننده خانگی از منابع مهم آلودگی هوا توسط هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای می‌باشند. آلودگی ناشی از منابع نفتی نیز قابل توجه است. این آلودگی می‌تواند به علت ترکیب لوله‌های نفتی، پوسیدگی تانکرها، نشت مخازن سطحی و یا حتی زیرزمینی و اتفاقات متعدد دیگری که اغلب در تولید و انتقال مواد نفتی رخ می‌دهد، باشد. علاوه بر این، این آلودگی می‌تواند بطور طبیعی و به خاطر نفوذ نفت از مخازن زیرزمینی نفت و گاز به سطوح فوقانی نیز بوجود آید (Jussara & Francisca, 1999).

تماس انسان با آروماتیک چند حلقه‌ای ممکن است از طریق پوست، استنشاق غبار، خاک یا هوا و خوردن غذاهای آلوده به این مواد ایجاد شود، این ترکیبات می‌توانند در همه بافت‌های دارای چربی وارد شوند و تمایل زیادی به ذخیره شدن در کلیه و کبد دارند. سمیت آنها به ترکیب فیزیکوشیمیایی، سمیت ذاتی، متابولیت‌ها و داروهای کلینیکی بستگی دارد. برای حلال‌هایی مثل بنزن و استیرن، متابولیت‌ها سموم اصلی هستند (Chanieau et al., 2005). برای برطرف نمودن آلاینده‌های نفتی راه‌حل‌های زیستی و غیرزیستی مطرح می‌باشند.

تکنولوژی پاک‌سازی پسماندهای نفتی و صنعتی متنوع بوده و مهمترین آنها عبارتند از:

روش ترمیک: سوزاندن مواد و پسماندها در مخازن روباز

روش فیزیکی: مدفون کردن پسماندها در مناطق محصور، فیلتراسیون تحت شرایط خلا و فشار

تجزیه آلاینده هایکسان نبوده وگروهی سریعاً توسط میکروارگانیسم ها تجزیه وحذف می شوند اما بخش عمده آن به کندی تجزیه می گردد و درنتیجه درمحیط زیست باقیمانده و تجمع می یابند. تجمع این ترکیبات شیمیایی درمحیط زیست تهدید جدی برسلامت انسان ودیگر موجودات است(Mirsal, 2004).

در این پژوهش در نظر بود که پتانسیل تجزیه بیولوژیکی میکروب های موجود در محیط زیست و مناطق آلوده به ترکیبات نفتی بر روی چندین نوع هیدروکربن آروماتیک پلی سیکلیک با سمیت زیاد بررسی شود.

هیدروکربن های آروماتیک پلی سیکلیک جزء آلاینده های محیطی می باشند که از منابع مختلف ازجمله صنایع نفت وپتروشیمی، داروسازی، رنگ، لاستیک، پلاستیک، فاضلاب های صنعتی، خانگی و غیره وارد اکوسیستم های آب و خاک می شوند و بطور مستقیم وغیرمستقیم به انسان منتقل و عوارض متعددی ازجمله سرطان را منجر می گردند. از مهمترین آنها می توان به نفتالین، آنتراسن، فنانترن، فلورن،کریزن، فلورانتن، پیرن و مشتقات آنها اشاره کرد(Fedorov, 1992). این ترکیبات در محیط، اغلب به صورت مخلوط های پیچیده ای حضور دارند و به صورت منفرد دیده نمی شوند. بصورت خالص معمولاً جامداتی بی رنگ تا سفید یا زرد کم رنگ بوده و در رنگ سازی، ساخت پلاستیک ها، آفت کش ها و آسفالت جاده ها به کار می روند. هیدروکربن های آروماتیک چند حلقه ای دسته بزرگی از سرطان زاها می محیطی هستند که در همه جا به عنوان آلاینده های محیطی از جمله آب، هوا و خاک دیده می شوند و

روش شیمیایی: محلول کردن پسماندها با استفاده از حلال ها، مواد آلی(اپوکسید، پلی استریول، قطران و پلی اورتان)

روش فیزیکی شیمیایی: استفاده از عواملی مانند واکنشگرها

روش بیولوژیکی: تخریب و تجزیه با استفاده از پتانسیل میکروبیولوژی مناسب با خاک منطقه

پاکسازی زیستی یکی ازروش های اصلی پاک سازی محیطی می باشدکه دراین روش ازموجودات زنده بویژه باکتری ها، قارچ ها وگیاهان به منظورتجزیه آلاینده های محیطی وتبدیل آنهابه ترکیبات غیرسمی استفاده می شوند(Zhang *et al.*, 2004).

Andrei و همکاران در سال ۲۰۰۴ در تحقیق خود با طراحی راکتور و مدل های ریاضی نشان دادند که *Ps.Putida G7* جدا شده از خاک قادر است در شرایط آزمایشگاهی در عرض ۵ روز ۹۵٪ از نفتالین(بعنوان نمونه ای از PAHs)را تخریب و تجزیه کند.

Zhang و همکاران در سال ۲۰۰۴ ثابت کردند که یک گونه *Pseudomonas* قادر به حل کردن فنانترن از ۰/۷ به ۳۵ میلی گرم در لیتر در حضور سورفکتانت تولید شده از آن باکتری بوده و نهایتاً منجر به تخریب فنانترن می شود.

کارایی وسرعت فرآیند تجزیه هیدروکربن ها به نوع ترکیبات آلاینده، طبیعت ماده آلوده شده با ترکیبات نفتی، شرایط محیطی و ویژگی های جمعیت میکروبی بستگی دارد(White, 1997). بسیاری ازمیکروارگانیسم ها قادرند از ترکیبات نفتی به عنوان منبع کربن وانرژی استفاده کنند وآنرا را به موادی ازقبیل آب ودی اکسید کربن تبدیل نمایند(Supaka *et al.*, 2001). روند

آلاینده های نفتی راه حل های زیستی و غیرزیستی مطرح می باشند.

تکنولوژی پاک سازی پسماندهای نفتی و صنعتی متنوع بوده و مهمترین آنها عبارتند از:

روش ترمیک: سوزاندن مواد و پسماندها در مخازن روباز

روش فیزیکی: مدفون کردن پسماندها در مناطق محصور، فیلتراسیون تحت شرایط خلا و فشار

روش شیمیایی: محلول کردن پسماندها با استفاده از حلال ها، مواد آلی (اپوکسید، پلی استریول، قطران و پلی اورتان)

روش فیزیکی شیمیایی: استفاده از عواملی مانند واکنشگرها

روش بیولوژیکی: تخریب و تجزیه با استفاده از پتانسیل میکروبیولوژی مناسب با خاک منطقه

پاکسازی زیستی یکی از روش های اصلی پاک سازی محیطی می باشد که در این روش از موجودات زنده بویژه باکتری ها، قارچ ها و گیاهان به منظور تجزیه آلاینده های محیطی و تبدیل آنها به ترکیبات غیرسمی استفاده می شوند (Zhang et al., 2004).

Andrei و همکاران در سال ۲۰۰۴ در تحقیق خود با طراحی راکتور و مدل های ریاضی نشان دادند که *Ps.Putida G7* جدا شده از خاک قادر است در شرایط آزمایشگاهی در عرض ۵ روز ۹۵٪ از نفتالین (بعنوان نمونه ای از PAHs) را تخریب و تجزیه کند.

Zhang و همکاران در سال ۲۰۰۴ ثابت کردند که یک گونه *Pseudomonas* قادر به حل کردن فنانترا از ۰/۷ به ۳۵ میلی گرم در لیتر در حضور سورفکتانت

بواسطه مقاومت شان در محیط های مختلف برای سلامتی انسان مضر می باشند. از آنجایی که این مواد از حوادث طبیعی از قبیل آتش سوزی جنگل ها، فعالیت های آتشفشانی و همچنین در فرایندهای احتراق ناقص سوخت های فسیلی، کوره های متالوژی و غیره حاصل می شوند، لذا به طور گسترده ای در محیط پراکنده اند. جدا از مقادیر کم حاصل از منابع ژئوشیمیایی و طبیعی، ترکیبات آروماتیک چند حلقه ای عموماً از منابع انسانی حاصل می شوند. دودکش های صنعتی، اگزوز اتومبیل ها، زباله سوزها و وسایل گرم کننده خانگی از منابع مهم آلودگی هوا توسط هیدروکربن های آروماتیک چندحلقه ای می باشند. آلودگی ناشی از منابع نفتی نیز قابل توجه است. این آلودگی می تواند به علت ترکیب لوله های نفتی، پوسیدگی تانکرها، نشت مخازن سطحی و یا حتی زیرزمینی و اتفاقات متعدد دیگری که اغلب در تولید و انتقال مواد نفتی رخ می دهد، باشد. علاوه بر این، این آلودگی می تواند بطور طبیعی و به خاطر نفوذ نفت از مخازن زیرزمینی نفت و گاز به سطوح فوقانی نیز بوجود آید (Jussara & Francisca, 1999).

تماس انسان با آروماتیک چند حلقه ای ممکن است از طریق پوست، استنشاق غبار، خاک یا هوا و خوردن غذاهای آلوده به این مواد ایجاد شود، این ترکیبات می توانند در همه بافت های دارای چربی وارد شوند و تمایل زیادی به ذخیره شدن در کلیه و کبد دارند. سمیت آنها به ترکیب فیزیکوشیمیایی، سمیت ذاتی، متابولیتها و داروهای کلینیکی بستگی دارد. برای حلال هایی مثل بنزن و استیرن، متابولیت ها سموم اصلی هستند (Chanieau et al., 2005). برای برطرف نمودن

جهت نمونه برداری مرکب و جداسازی میکروارگانسیم های مختلف سطح و عمق در هر منطقه مورد نظراز ۵ ناحیه جمعا ۵۰۰ گرم خاک از عمق ۳۰-۰ سانتی متری برداشته و در کیسه های پلاستیکی در باز(جهت حفظ تبادلات نور و هوا) به آزمایشگاه منتقل گردید. با استفاده از روش های تهیه رقت های متوالی، سوسپانسیون^{۵-} ۱۰-۱۰^{-۱} از نمونه ها با سرم فیزیولوژی و کشت میکروبی خطی و سطحی در محیط های نشاسته کازئین آگار وانکوباسیون در دمای ۲۸ درجه سانتیگراد به مدت ۷ روز انجام گردید. پرگنه های میکروبی جدا شده در محیط مخمرگلوکزمالت آگار بصورت خالص کشت و نگهداری شد (Andrea et al., 2001).

جهت بررسی پتانسیل سویه های جدا شده در تخریب بیولوژیکی هیدروکربن های آروماتیک، در لوله های فالكون بازا هر سویه میکروبی و در شرایط استریل، ۲۵ میلی لیتر محیط تریپتیک سوی براث، ۰/۵ میلی لیتر سوسپانسیون نیم مک فارلند از هر سویه افزوده شد. به هر کدام از ۳ لوله فالكون ۲۵ میلی گرم از هیدروکربن های آروماتیک نفتالین، فنانترن و آنتراسن(ساخت شرکت Merck) بصورت جداگانه اضافه شده و تمامی لوله ها در انکوباتور شیکردار با دمای ۲۸ درجه سانتیگراد و سرعت ۱۳۰ دور در دقیقه به مدت ۷ روز تیمار گردید(آزمایشات در سه تکرار انجام شد) (Bhattacharya et al., 2003).

جهت سنجش میزان تجزیه بیولوژیکی هیدروکربن های فوق، محتویات لوله های فالكون به قیف دکانتاسیون منتقل و پس از افزودن ۱۰ میلی لیتر حلال تولوئن و بهم زدن، دو فاز ایجاد گردید. فاز زیرین که محتوی محیط کشت، آب و تجمع باکتری ها می باشد تخلیه

تولید شده از آن باکتری بوده و نهایتاً منجر به تخریب فنانترن می شود.

کارایی و سرعت فرآیند تجزیه هیدروکربن ها به نوع ترکیبات آلاینده، طبیعت ماده آلوده شده با ترکیبات نفتی، شرایط محیطی و ویژگی های جمعیت میکروبی بستگی دارد (White, 1997). بسیاری از میکروارگانسیم ها قادرند از ترکیبات نفتی به عنوان منبع کربن و انرژی استفاده کنند و آنها را به موادی از قبیل آب و دی اکسید کربن تبدیل نمایند (Supaka et al., 2001). روند تجزیه آلاینده های پیکسان نبوده و گروهی سریعاً توسط میکروارگانسیم ها تجزیه و حذف می شوند اما بخش عمده آن به کندی تجزیه می گردد و در نتیجه در محیط زیست باقیمانده و تجمع می یابند. تجمع این ترکیبات شیمیایی در محیط زیست تهدید جدی بر سلامت انسان و دیگر موجودات است (Mirsal, 2004).

در این پژوهش در نظر بود که پتانسیل تجزیه بیولوژیکی میکروب های موجود در محیط زیست و مناطق آلوده به ترکیبات نفتی بر روی چندین نوع هیدروکربن آروماتیک پلی سیکلیک با سمیت زیاد بررسی شود.

۲. مواد و روش ها

برای تهیه سویه های میکروبی دارای پتانسیل بالقوه تخریبی، از خاک چهار منطقه آلوده به فرآورده های نفتی بشکل طویل المدت شامل اراضی آلوده مجتمع پالایشگاه نفت، پتروشیمی، ایستگاه های پمپ بنزین و گاراژهای تعمیر خودروها با عمر حداقل ده سال در شهر تبریز نمونه برداری گردید (Barathi & Vasudevan, 2001).

باکتری های دارای بیشترین قدرت تخریب هیدروکربن ها مورد بررسی دقیق قرار گرفت. برای شناسایی این باکتری ها اولین مشخصه شناسایی، ظاهر باکتری هاست. از اینرو خصوصیات ظاهری کلنی باکتری ها از لحاظ اندازه، شکل، رنگ، لبه، سطح و شفافیت مورد بررسی قرار گرفت.

برای شناسایی دقیق تراز آزمایشات معمول میکروبیولوژی و آزمایش های تشخیص بیوشیمیایی براساس کتاب راهنمای سیستماتیک باکتری شناسی برگه از جمله: اوره، تریپل شوکر آیرون آگار، رنگ آمیزی گرم، تست های کاتالاز، اکسیداز، ژلاتین، وژوپروسکوئر، سیمون سیترات، ایندول، متیل رد، آلانین، اکسیداسیون و تخمیر لایزین، رشد بر روی محیط های کشت مک کانکی، احیای نیتрат و حرکت و جداول تعیین هویت باکتری ها استفاده شد (Barathi & Vasudevan, 2001).

۳. نتایج

از هر منطقه ۲۵ سویه باکتریایی جداسازی، خالص و جمعا ۱۰۰ سویه باکتری جدا گردید. پس از تیمار این سویه ها بطور مجزا با هیدروکربن های آروماتیک فنانترن، آنتراسن و نفتالین در شرایط مشخص انکوباسیون و استخراج هیدروکربن باقی مانده، میزان تخریب هر کدام از هیدروکربن ها مشخص گردید. با استفاده از رابطه ۱ درصد تخریب بیولوژیکی هر یک از هیدروکربن ها در مقابل سویه های تیمار شده محاسبه شده و مطابق جداول ۴-۱ نشان داده می شود.

شده و فاز رویی که شامل تولوئن، هیدروکربن باقیمانده و متابولیت های حاصل از تجزیه هیدروکربن ها است در شیشه های تمیز جهت اندازه گیری میزان جذب نوری و سنجش هیدروکربن باقی مانده جمع آوری گردید. به منظور رسم منحنی کالیبراسیون، از محلول های با غلظت های مختلف از استاندارد نفتالین، فنانترن و آنتراسن (ساخت شرکت Merck) استفاده گردید و طیف جذبی مربوط به هر کدام از محلول ها در محدوده ۵۰۰-۲۰۰ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر دو شعاعی (مدل UV1700 Shimadzu ساخت ژاپن) ثبت گردید. حداکثر پیک جذب نوری هر یک از هیدروکربن ها به عنوان λ_{max} مربوط به آنها می باشد که جهت سنجش های جذبی نمونه های تیمار شده در همان طول موج استفاده خواهد شد. با مشخص شدن λ_{max} و طول موج خاص می توان با اسپکتروفتومتر تک شعاعی (مدل Pharmacia Biotech ساخت امریکا) نیز جذب نوری را قرائت کرد. قرائت میزان جذب نوری هر کدام از متابولیت ها در مقابل نمونه استاندارد هیدروکربن های نفتالین، فنانترن و آنتراسن (۲۵ میلی گرم از هیدروکربن خاص در ۱۰ میلی لیتر تولوئن) انجام شده و با رابطه ۱، میزان کاهش غلظت هیدروکربن خاص تعیین گردید (Suzelle et al., 2006).

$$\text{درصد تخریب (رابطه ۱)} = \frac{A_1 - A_2}{A_1} \times 100$$

A_1 : جذب نوری هیدروکربن قبل از تخریب A_2 : جذب نوری هیدروکربن بعد از تخریب توسط میکروارگانیسم

جدول ۱- درصد تخریب هیدروکربن های آنتراسن، فنانترن و نفتالین توسط باکتری های جدا شده از نمونه خاک پالایشگاه تبریز.

درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترن	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری	درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترن	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری
۴۱/۴	۳۹/۸	۲۰/۹	<i>Acinetobacter sp.2</i>	۱۴	۹/۲	۲۳/۴	<i>Bacillus sp.1</i>
۶۳/۲	۲۰/۶	۸۲/۶	<i>Bacillus sp.2</i>	۱۵	۵۰/۴	۲۹/۱	<i>Pseudomonas sp.1</i>
۱۱/۶	۱۳/۷	۱۵	<i>Achromobacter sp.2</i>	۱۶	۳۶/۸	۳۳/۳	<i>Micrococcus sp.1</i>
۴۷/۶	۲۹/۴	۳۴/۶	<i>Pseudomonas sp.5</i>	۱۷	۱۶/۶	۳۰/۳	<i>Mycobactrium sp.1</i>
۲۲/۵	۱۸/۳	۳۷	<i>Streptomyses sp.2</i>	۱۸	۱۹/۵	۲۰/۸	<i>Acinetobacter sp.1</i>
۳۱/۶	۲۶	۳۸/۲	<i>Acinetobacter sp.3</i>	۱۹	۴۹/۵	۲۹/۴	<i>Pseudomonas sp.2</i>
۶۸/۲	۶۲/۵	۳۶/۵	<i>Bacillus sp.3</i>	۲۰	۱۲/۴	۳۰/۱	<i>Pseudomonas sp.3</i>
۳۸/۶	۱۷/۶	۴۵	<i>Pseudomonas sp.6</i>	۲۱	۴۱/۳	۳/۳	<i>Arthrobacter sp.1</i>
۳۰/۶	۱۶/۶	۲۸	<i>Micrococcus sp.2</i>	۲۲	۵۷/۱	۳۴/۶	<i>Achromobacter sp.1</i>
۲۰/۶	۳۴/۳	۱۱	<i>Acinetobacter sp.4</i>	۲۳	۴۶/۶	۳۵/۷	<i>Pseudomonas sp.4</i>
۲/۷	۸/۸	۳/۴	<i>Bacillus sp.4</i>	۲۴	۲۴/۱	۲۵/۸	<i>Arthrobacter sp.2</i>
۲۶/۴	۲۱/۱	۳۱	<i>Pseudomonas sp.7</i>	۲۵	۳۰/۱	۱۴/۱	<i>Streptomyses sp.1</i>
							<i>Pseudomonas sp.8</i>

جدول ۲- درصد تخریب هیدروکربن های آنتراسن، فنانترن و نفتالین توسط باکتری های جدا شده از نمونه خاک پتروشیمی تبریز.

درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترن	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری	درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترن	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری
۷/۸	۰	۲۴/۶	<i>Arthrobacter sp.5</i>	۱۴	۱۱/۷	۱۴/۱	<i>Pseudomonas sp.9</i>
۱۱/۳	۰	۳۶/۹	<i>Bacillus sp.7</i>	۱۵	۱۸/۳	۳۲/۸	<i>Achromobacter sp.3</i>
۵۶/۷	۲۳/۲	۶۲/۸	<i>Pseudomonas sp.15</i>	۱۶	۵۵/۵	۴۷/۲	<i>Pseudomonas sp.10</i>
۱۳/۴	۳۳/۲	۶/۷	<i>Micrococcus sp.3</i>	۱۷	۳۷/۷	۲۵/۲	<i>Bacillus sp.5</i>
۶۸/۳	۴۲/۴	۶۰/۴	<i>Bacillus sp.8</i>	۱۸	۶۳/۲	۲۹/۴	<i>Pseudomonas sp.11</i>
۱۹/۵	۰	۲۶/۳	<i>Mycobactrium sp.2</i>	۱۹	۲۷/۳	۳۸/۸	<i>Acinetobacter sp.5</i>

ادامه جدول ۲- درصد تخریب هیدروکربن های آنتراسن، فنانترون و نفتالین توسط باکتری های جدا شده از نمونه خاک پتروشیمی تبریز.

درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترون	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری	درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترون	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری
۶۳/۱	۴۴/۸	۵۵/۲	<i>Acinetobacter sp.6</i>	۵۷/۷	۲۵/۳	۴۵/۲	<i>Pseudomonas sp.12</i>
۳۳/۳	۲۸/۲	۴۲/۶	<i>Bacillus sp.9</i>	۳۸/۶	۱۰/۸	۴۱	<i>Bacillus sp.6</i>
۴۰/۶	۳۰/۵	۵۳/۵	<i>Pseudomonas sp.16</i>	۲۹/۸	۱۴/۵	۲۷	<i>Arthrobacter sp.3</i>
۲۶/۴	۴۲	۳۶	<i>Bacillus sp.10</i>	۳۳/۷	۲۳/۴	۳۴	<i>Pseudomonas sp.13</i>
۲۷/۴	۳۴	۲۳/۶	<i>Acinetobacter sp.7</i>	۳۳/۲	۲۷/۶	۲۵/۱	<i>Streptomyces sp.3</i>
۳۶/۹	۲۷/۶	۲۸/۹	<i>Bacillus sp.11</i>	۵۹/۷	۳۳/۳	۶۶/۸	<i>Pseudomonas sp.14</i>
				۴۰/۳	۲۷	۳۸/۷	<i>Arthrobacter sp.4</i>

جدول ۳- درصد تخریب هیدروکربن های آنتراسن، فنانترون و نفتالین توسط باکتری های جدا شده از نمونه خاک ایستگاه های پمپ بنزین تبریز.

درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترون	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری	درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترون	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری
۶۲/۲	۵۳/۸	۴۵/۸	<i>Pseudomonas sp.21</i>	۳۷/۸	۲۹/۲	۳۲	<i>Mycobactrium sp.3</i>
۹۲/۲	۵۸/۳	۶۱/۵	<i>Pseudomonas sp.22</i>	۴۴/۴	۳۱	۳۴/۶	<i>Pseudomonas sp.17</i>
۳۰/۶	۲۲/۸	۱۹/۲	<i>Arthrobacter sp.6</i>	۱۵/۶	۱۳/۸	۲۶/۲	<i>Micrococcus sp.4</i>
۴۸/۸	۳۴	۳۷/۷	<i>Mycobactrium sp.</i>	.	.	.	<i>Achromobacter sp.4</i>
۳۳/۵	۳۱/۲	۴۶/۶	<i>Bacillus sp.14</i>	۱۷/۷	۸/۷	۲۳/۱	<i>Pseudomonas sp.18</i>
.	.	.	<i>Streptomyces sp.5</i>	۶/۸	۲۳	۳۶/۲	<i>Bacillus sp.12</i>
۲/۷	۸/۲	۳/۴	<i>Arthrobacter sp.7</i>	۳۱/۵	۲۳/۶	۲۹/۶	<i>Acinetobacter sp.8</i>
۲۳	۳۶/۸	۱۷/۲	<i>Bacillus sp.15</i>	۱۸/۶	۴۰/۸	۳۰/۴	<i>Bacillu sp.13</i>
.	۱۰	.	<i>Micrococcus sp.6</i>	۳۶/۶	۳۰/۴	۱۱/۳	<i>Acinetobacter sp.9</i>
۲/۹	۳/۲	۴/۸	<i>Bacillus sp.16</i>	۱۸/۶	۲۲	۱۵/۲	<i>Micrococcus sp.5</i>
۲۳/۳	۳۴	۱۷/۷	<i>Bacillus sp.17</i>	۳۳/۴	۵۹/۲	۲۵/۲	<i>Streptomyces sp.4</i>
۴۱/۶	۵۴/۷	۳۷/۲	<i>Pseudomonas sp.23</i>	۱۹/۱	۲۸	۲۰/۷	<i>Pseudomonas sp.19</i>
				۴۰/۷	۲۳/۲	۳۹/۶	<i>Pseudomonas sp.20</i>

جدول ۴- درصد تخریب هیدروکربن های آنتراسن، فنانترون و نفتالین توسط باکتری های جدا شده از نمونه خاک گاراژها و تعمیرگاه های خودرو شهر تبریز.

درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترون	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری	درصد تخریب نفتالین	درصد تخریب فنانترون	درصد تخریب آنتراسن	کد باکتری
۳۰/۴	۳۰/۱	۴۰/۷	<i>Bacillus sp.</i>	۱۴	۱۴/۴	۳۷/۸	<i>Achromobacter sp.5</i>
۳/۵	۰	۱۸/۴	<i>Acinetobacter sp.11</i>	۱۵	۰	۰	<i>Arthrobacter sp.8</i>
۱۸/۸	۲۵/۹	۳۶/۳	<i>Pseudomonas sp.28</i>	۱۶	۱۹/۴	۳۳/۶	<i>Pseudomonas sp.24</i>
۱۵/۱	۱۸/۴	۲۲	<i>Bacillus sp.20</i>	۱۷	۲۶/۶	۴۲	<i>Pseudomonas sp.25</i>
۵۲/۴	۳۹/۴	۵۶/۱	<i>Pseudomonas sp.29</i>	۱۸	۹/۳	۲۲/۸	<i>Micrococcus sp.7</i>
۳۶/۴	۵۱/۶	۲۹/۳	<i>Micrococcus sp.8</i>	۱۹	۰	۰	<i>Streptomyces sp.6</i>
۲۱/۶	۳۳/۲	۳۷/۸	<i>Bacillus sp.21</i>	۲۰	۲/۴	۰	<i>Acinetobacter sp.10</i>
۳۰/۶	۵۹/۶	۴۷/۴	<i>Pseudomonas sp.30</i>	۲۱	۰	۹/۶	<i>Pseudomonas sp.26</i>
۱۱/۴	۴/۹	۴۱/۹	<i>Bacillus sp.22</i>	۲۲	۴۴/۷	۵۲/۶	<i>Bacillus sp.18</i>
۳۳/۴	۲۸/۴	۴۲/۶	<i>Pseudomonas sp.31</i>	۲۳	۷۲/۳	۴۵/۷	<i>Pseudomonas sp.27</i>
۵۵/۸	۶۵/۸	۶۱/۳	<i>Acinetobacter sp.12</i>	۲۴	۱۶/۸	۲۱/۶	<i>Mycobactrium sp.4</i>
۵/۵	۰	۸/۳	<i>Bacillus sp.23</i>	۲۵	۶۳/۸	۶۸/۹	<i>Streptomyces sp.7</i>
					۱۱/۶	۷/۸	<i>Bacillus sp.19</i>

۳۰٪ در شرایط آزمایشگاهی پس از یک هفته شرایط انکوباسیون، پتانسیل مطلوبی در نظر گرفته میشود (Rodrigo et al., 2005). می توان جمعیت باکتری های دارای قدرت تخریب

در شرایط طبیعی، تخریب هیدروکربن های نفتی مختلف توسط میکروارگانیسم های خاک در محدود ۱۰-۵٪ بصورت طویل المدت امکان پذیر می باشد، لکن با توجه به منابع مختلف پژوهشی تجزیه حداقل بیش از

بیولوژیکی بیش از ۳۰٪ هر یک از هیدروکربن ها را با توجه به مناطق زیست آنها تعیین کرد (جدول ۵).

جدول ۵- جمعیت آماری باکتری ها با پتانسیل تخریب بیش از ۳۰٪ هیدروکربن ها.

نوع هیدروکربن	تعداد سویه های با پتانسیل تخریب بیش از ۳۰٪			
	پالایشگاه	پتروشیمی	ایستگاه های پمپ بنزین	تعمیرگاه ها
نفتالین	۱۵	۱۵	۱۲	۹
آنتراسن	۹	۱۵	۱۰	۱۳
فنانترن	۹	۹	۱۱	۱۲

با توجه به نتایج حاصل می توان بیشترین درصد تخریبی هیدروکربن ها توسط باکتری های جدا شده از نواحی آلوده نمونه برداری شده را مشاهده کرد. در این مناطق بندرت باکتری هایی مشاهده گردید که اصلاً قادر به تخریب هیدروکربن خاصی نباشند. در پژوهش حاضر پس از انجام بررسی های اولیه و شناسایی میکروبیولوژیکی و تعیین هویت، جنس باکتری های با پتانسیل قوی تخریبی شامل ۳۳٪ سودوموناس، ۳۸٪ باسیلوس، ۹٪ اسینتوباکتر، ۵٪ آرتروباکتر، ۵٪ مایکوباکتریوم، ۶٪ میکروکوکوس و ۴٪ استرپتومایسس تعیین گردید.

۴. بحث و نتیجه گیری

باکتری ها بعلت داشتن آنزیم های مختلف تجزیه کننده نسبت به سایر میکروارگانیسم ها از اهمیت بیشتری برخوردارند (Leeper, 1994). از مهمترین آنها می توان به باسیلوس ها، سودوموناس ها، انتروباکتریاسه ها، استرپتومایسس ها و مایکوباکتریوم ها اشاره کرد که قادر به استفاده از هیدروکربن های

آروماتیک پلی سیکلیک بعنوان منبع کربن و انرژی بوده و با تولید بیوسورفکتانت هایی، باعث تجزیه و تخریب ساختمان شیمیایی این ترکیبات گردیده و با تولید متابولیت های مختلف نهایتاً می توانند این مواد آلی را با درصدهای مختلفی، تجزیه کرده و تولید CO₂ و H₂O و مواد بی ضرر دیگر نمایند (Abd EL latif et al., 2009). هدف از این طرح، بررسی قدرت تجزیه کنندگی میکروارگانیسم های موجود در انواع خاک های آلوده به مواد نفتی و مقایسه پتانسیل این میکروارگانیسم ها و اثبات قدرت خود پالایی خاک در برابر انواع آلاینده ها، از طریق متابولیسم میکروارگانیسم های تجزیه کننده در آن بود. در ادامه کارهای تحقیقاتی مشابه توسط محققین مورد بررسی قرار می گیرد، Bhattacharya و همکاران در سال ۲۰۰۳ در تحقیق خود ۱۵۰ سویه باکتری تجزیه کننده هیدروکربن های نفتی را از خاک های آلوده نفتی در هندوستان جدا کرده و نشان دادند که *Ps.citronellolis* از نظر توانایی تخریب ترکیبات آروماتیک و آلیفاتیک بر سایر سویه ها غالب می باشد.

Ps. Citronellolis و *Ps. aeruginosa* بودند که باتولید متابولیت های ثانویه به ترتیب توانایی تخریب ۷۱٪ و ۵۶٪ از آنتراسن موجود در محیط کشت در مدت ۴۸ ساعت را داشتند.

همچنانکه از این تحقیق بر می آید سویه های سودوموناس موجود در خاک های آلوده نفتی قادر به تخریب ترکیبات آروماتیک نفتی در حد قابل توجه می باشند، در تحقیق حاضر نیز اغلب سویه های قوی تجزیه کننده آروماتیک ها، سودوموناس ها و باسیلوس ها می باشند.

در نتایج کسب شده در پژوهش حاضر مشخص شد که باکتری های موجود در محیط های بسیار آلوده، بعلاوه مجاورت طولانی مدت با این ترکیبات، قدرت بسیار بالایی در جهت تخریب بیولوژیکی هیدروکربن های آروماتیک دارند و این موضوع با نتایج کسب شده از مقالات مذکور بسیار همخوانی دارد. همچنین سویه سودوموناس جنس غالب تحقیق ها می باشد که در تحقیق حاضر نیز ملاحظه گردید.

چنانچه از نتایج تحقیق برمی آید، درصد بسیار اندکی از باکتری های موجود در این نوع خاک ها بدون قدرت تجزیه کنندگی هیدروکربن های نفتی می باشند. پژوهش ها نشان می دهد که باکتری های خاک های بسیار آلوده به ترکیبات نفتی در اثر موتاژن و توانایی تطابق با محیط زندگی بسیار سخت، قادر به تجزیه بیولوژیکی ترکیبات آروماتیک و بسیارسمی و پایداری باشند. در پژوهش حاضر نیز از هیدروکربن های پلی سیکلیک آروماتیک مانند نفتالین، آنتراسن و فنانتین استفاده گردید و مشاهده شد که باکتری های متعددی قدرت تخریب این هیدروکربن ها را دارند.

Barathi و Vasudevan در سال ۲۰۰۱ طرح خود تحت عنوان مصرف هیدروکربن های نفتی توسط *fluorescens Pseudomonas* ایزوله شده از خاک های آلوده به نفت نشان دادند که این سویه میکروبی قدرت تخریب آلکان های زنجیره کوتاه و بلند را به میزان قابل توجهی دارد.

Eder و همکاران در سال ۲۰۰۶ یک سویه *Pseudomonas* را از خاک آلوده به مواد نفتی از پالایشگاه نفت جدا کردند این باکتری با تولید سورفکتانت هایی، قدرت تخریب ۷۲٪ آنتراسن را دارا می باشد.

با توجه به مطالعات فوق و نتایج جدول ۵ در پژوهش حاضر و جداسازی انواع باکتری ها با پتانسیل تجزیه کنندگی هیدروکربن های نفتی می توان چنین نتیجه گرفت که خاک های با آلودگی نفتی به مدت طولانی مانند پالایشگاه، پتروشیمی و تعمیرگاه های خودروها دارای باکتری های تجزیه کننده هیدروکربن های نفتی به مقدار زیاد با پتانسیل های متفاوت می باشند.

Bestetti و همکاران در سال ۲۰۰۲ طی مطالعات خود بر روی رسوبات آبیکی پسماندهای نفتی، باکتری هایی را جدا کردند که قادر به تجزیه ۹۹٪ نفتالین و تبدیل آب به CO_2 و H_2O در عرض ۳ روز می باشد در حالی که میزان تخریب نفتالین بدون حضور این باکتری ۲۵٪ در عرض ۴ روز بود.

Rodrigo و همکاران در سال ۲۰۰۵ در تحقیق خود بر روی گونه های *Pseudomonas* جدا شده از خاک های آلوده پتروشیمی از بین ۲۶ سویه قادر به شناسایی ۳ سویه گردیدند که در محیط کشت حاوی آنتراسن بخوبی رشد کرده و از لحاظ توالی ۱۶SrRNA مشابه

آزمایشگاهی با مواد مکمل و عناصر غذایی ضروری مانند پتاسیم، نیتروژن و شرایط دمایی و هوادهی مناسب و همچنین مقدار آلاینده ها در حد کنترل شده انجام گردیده است. لذا می توان بطور کلی نتیجه گرفت که با مدیریت و کنترل عوامل موثر و مساعد کننده متابولیسم و تجزیه هیدروکربن ها بعنوان منبع کربن وانرژی توسط میکروارگانیسم های مستعد از جمله تنظیم عناصر و مواد ضروری مانند پتاسیم و نیتروژن، میزان رطوبت خاک، هوادهی، کودهای معدنی، مخلوط کردن خاک، کنترل دما و اسیدیته خاک و عوامل مشابه دیگر می توان در مقیاس کاربردی و نیمه صنعتی اقدام به پاکسازی انواع آلودگی های نفتی و صنعتی از خاک و محیط زیست نمود.

در این کار پژوهشی پس از جداسازی تعدادی از باکتری های خاک (۱۰۰ نمونه) مناطق آلوده به مواد نفتی تبریز، اقدام به تیمار و نهایتاً تخریب هیدروکربن های آنتراسن، نفتالین و فنانتین با این میکروارگانیسم ها نموده و درصدهای مختلفی از تخریب مشاهده و گزارش داده می شود. با توجه به نتایج و یافته های طرح، باکتری های جدا شده از خاک های آلوده، پتانسیل و قدرت تخریب و تجزیه هیدروکربن های نفتی را در شرایط آزمایشگاهی و با استفاده از محیط های کشت غنی شده دارای منابع فسفر، نیتروژن و گوگرد به طور قابل توجهی دارند. نتایج بدست آمده از این مطالعه را بصورت زیر می توان خلاصه کرد:

۱- خاک های آلوده به مواد نفتی دارای انواع میکروب های تجزیه کننده ترکیبات نفتی با پتانسیل های مختلف هستند.

۲- این باکتری ها می توانند از هیدروکربن های نفتی

MohmoudAbou و همکاران در سال ۲۰۰۳ در مطالعه خود تحت عنوان تخریب بیولوژیکی نفتالین توسط *Pseudomonas* نشان دادند که در بیوراکتور تحت شرایط دمایی 30°C ، $\text{pH}=7$ و غلظت نفتالین 25mM در انکوباتور شیکردار در عرض ۴ روز ۶۰٪ نفتالین تجزیه می شود.

Jussara و Francisca در سال ۱۹۹۹ در طرح تحقیقاتی خود نشان دادند که قدرت تخریب هیدروکربن های نفتی توسط میکروفلور طبیعی خاک با افزودن منبع نیتروژن و فسفر از ۱۱/۹ درصد به ۴۲/۹ درصد تحت شرایط انکوباسیون، در عرض ۲۸ روز افزایش می یابد. در شرایط فوق میزان تخریب ترکیبات مختلف بقرار زیر می باشد: دودکان ۱۰۰٪، تری دکان ۸۹٪، تترادکان ۷۹٪، پنتادکان ۶۸٪، هگزادکان ۴۷٪، هپتادکان ۴۶٪، اوکتادکان ۸۲٪، نونادکان ۶۰٪، ایکوزان ۵۶٪.

Chaineau و همکاران در سال ۲۰۰۵ در طرح پژوهشی خود با عنوان اثرات غلظت مواد مغذی برروی تخریب بیولوژیکی نفت خام توسط جمعیت میکروبی خاک در یک نمونه خاک کشاورزی، میزان تجزیه این مواد را از ۴۷٪ به ۶۲٪ رساندند.

در تحقیق انجام شده تقریباً حدود ۴۷٪ از سویه ها قادر به تجزیه بیش از ۳۰٪ از مقدار اولیه هیدروکربن های آروماتیک سه گانه بوده و حتی سویه هایی شناسایی گردید که قدرت تخریبی بیش از ۹۰-۸۰٪ از انواع هیدروکربن ها را نیز دارا بودند. با توجه به مقالات عنوان شده و پژوهش انجام یافته باید متذکر شد که در شرایط طبیعت هیچ وقت نمی توان شاهد تجزیه بیولوژیکی با این سرعت بود چرا که تحقیقات در شرایط

نیترژن و پتاسیم می توان روند پاک سازی بیولوژیکی را از نظر سرعت و کیفیت بهبود بخشید.

۵- می توان با مجموعه ای از باکتری های مختلف جدا شده از خاک، و ایجاد شرایط مساعد عملیات پاک سازی مناطق آلوده به ترکیبات پایدار و بسیار سمی نفتی را انجام داد.

بعنوان منبع کربن وانرژی جهت ادامه حیات استفاده کنند.

۳- پاک سازی بیولوژیکی بعنوان یک روش اصولی و مهم از سه جنبه اقتصادی، اکولوژیکی واجتماعی می تواند در طرح های کاربردی و صنعتی مطرح باشد.

۴- با افزودن مکمل های عناصر ضروری مانند فسفر،

References:

Abd El-Latif Hesham., Saad A. Alamri., Sardar Khan., Motamed E. Mahmoud and Hashem M. Mahmoud.,

2009. Isolation and molecular genetic characterization of a yeast strain able to degrade petroleum polycyclic aromatic hydrocarbons. African Journal of Biotechnology 8(10), 2218-2223.

Andrea,R., Yonge,D.R and Petersen,J.,2001. Biodegradation of polycyclic Aromatic Hydrocarbons by Soil Fungi. J of Braz. J. Microbiol 23(4), 127-133.

Andrei, E., Puntus,F and Sakharovsky,V.G., 2004.Efficiency of naphthalence biodegradation by *Pseudomonas putida* G7 in soil. ChemTechnolBiotechnol 79, 562-569.

Barathi ,S and Vasudevan, N., 2001.Utilization of petroleum hydrocarbons by *Pseudomonas fluorescens* isolated from a petroleum-contaminated soil. J of Environment International 26 (5-6), 413-416.

Bestetti, G.,Collina,E.,Gennavo,P.DI.,Lasagni,M and Pitea,D., 2002.Kinetic study of naphthalene biodegradation inaerobic slurry phase microcosms for the optimisation of the process.Jour. Water, Air, and Soil Pollution 3, 223-231.

Bhattacharya,D.,S. Krishnan,P., Mishra ,M and Lal.,2003.Evaluation of genetic diversity among *Pseudomonas sp.* African Journal of Biotechnology 20, 120-130.

Chaîneau,C.H.,Rougeux,G.,Yepremian,C and Oudot,J.,2005. Effects of nutrient concentration on the biodegradation of crude oil and associated microbial populations in the soil, Jour. Soil Biology and Biochemistry 37(8),1490-1497.

Eder, C., Santos EC, Jacques RJ and Bento FM.,2006. Anthracene biodegradation and surface activity by an iron – stimulated *Pseudomonas sp.* J of Braz-J-Microbial 50, 88-93.

Fedorov, M.V., 1992. Biological fixation of atmospheric nitrogen, 4nd ed. Gosudarstv.Izdatel.Sel' skokhoz. Let. Moscow(Russian).

Jussara P. Del'Arco and Francisca P. de Franca.,1999. Biodegradation of crude oil in sandy sediment, Jour. International Biodeterioration & Biodegradation 44, 87-92.

Leeper, G., 1994. Introduction to soil science, 4th ed. Melbourne, Limitations and potentials for biological nitrogen fixation in the tropics (Basic Life Sc. Vol. 10), Eds,Management 68, 242-250.

Li,Wang.,Suzelle,B and Jin-Woo.K.,2006.Biodegradation of pentyl amine and aniline from petrochemical wastewater, J. of

Environmental Management., Vol. 83, PP. 191-197.

Mahmoud Abou, S and Macchi,R., 2003.Biodegradation of naphthalene by free and alginate entrapped *Pseudomonas sp.* International Biodeterioration&Biodegradation 54, 61-67.

Rodrigo J.S. Jacques.,Eder C. Santos.,Fatima M. Bento.,Maria C.R. Peralba.,Pedro A. Selbach.,Enilson L.S. Sa and Flavio A.O. Camargo.,2005. Anthracene biodegradation by *Pseudomonas sp.* Isolated from a petrochemical sludge land farming site. International Biodeterioration& Biodegradation 56, 143-150.

Metting, F.B., 1993. Structure and physiological ecology of soil microbial communities.Jour. In F.B. Metting (ed.), Soil microbial ecology: Applications in agricultural and environmental management, Marcel Dekker, Inc., New York. PP. 3-25.

Mirsal ,IA., 2004. Soil Pollution: Origin, Monitoring and Remediation, 1st ed., Springer. Germany.

Supaka,N.,
Pinphanichakarn,P.,Pattaragulwanit,K.,Thaniyavarn,S., Omori,T and Juntongjin,K., 2001.Isolation and characterization of a phenanthrene degrading *Sphingomonas sp.* Strain P2 and its ability to degrade fluoranthene and pyrene via cometabolism. Research Article Science Asia 27, 21-28.

White, R., 1997. Principles and practice of soils science, Third Edition, Blackwell Ltd.

Verhoeff, H.A and De Goeda,R.G.M., 1998. In ecological interactions in the soil plants, microbes and animals (ed. A.H. Fitter).BES Special Publication 4. Blackwell, Oxford, pp. 367-76.

Zhang, H.,Kallimanis.A.,Koukkou.A.I and Drinas,C., 2004. Isolation and characterization of novel bacteria degrading polycyclic aromatic hydrocarbons from polluted Greek soils. J of Applied Microbiology and Biotechnology 65, 124-131.

Evaluation of Biodegradation of Petroleum Aromatic Compounds with Soil Microorganisms in Tabriz City

Sadighbayan KH^{1*}, Mazaheri assadi M², Farazmand A³, Monadi AR⁴, Aliasgharzad N⁵

1- Student of PhD , Department of Biotechnology, Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, Iran

2- Professor, Department of Biotechnology, Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, Iran

3- Assistant professor, Department of Biotechnology, Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, Iran

4- Associated professor, Department of Microbiology, College of Medicine, Tehran Medicine University, Tehran, Iran

5- Professor, Department of agriculture, Tabriz University (Tabriz, Iran)

Received: 7-Dec.-2014

Accepted: 2-Aug-2015

Abstract:

Oil contaminated soils usually harbor bacterial species capable of degrading aromatic compounds. Polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) such as anthracene, naphthalene, phenanthrene, are the most toxic and carcinogenic pollutants which cause severe damages to the environment and living organisms. These compounds are mainly discharged to the soil by petrochemical industries. Biological methods by using efficient microorganisms isolated from oil contaminated soils are preferred for removing these materials from soils. The microorganisms use hydrocarbons as sources of carbon and energy to produce water, CO₂, biomass and harmless materials. In this study, soil samples were taken from different oil-pollute regions of the Tabriz Petroleum Refinery, Petrochemical Industry, gasoline service stations and cagarages. The soil suspensions were cultured in selective media and 100 isolates were obtained. Phenanthren, anthracene and naphthalene at a rate of 1000 mg/L were added to the Muller Hilton broth medium and then a fixed amounts of these bacteria were added, separately. They were incubated in shaker-incubator with 130 rpm at 28°C for one week. The rate of PAHs destruction was evaluated by spectrophotometry method. Many bacterial isolates possessing different PAHs destroying rates were obtained. Among the isolates, %51, %47 and %41 of them were capable of destruction (up to %30) of naphthalene, anthracene and phenanthrene, respectively. By improving the growth conditions and proliferation of effective bacteria it can be possible to remediate PAHs- polluted soils in oil contaminated regions.

Key words: Aromatic toxins, Biodegradation, Polycyclic hydrocarbons, Soil contamination

* Corresponding author; Tel: +98-9147707847,

E.Mail: sadighbayan@yahoo.com